

- błędna interpretacja oświadczeń wnoszącego odwołanie i błąd co do prawa, jakiego dopuścił się SSP przy dokonywaniu wykładni pojęcia „nieobecności”, zdefiniowanego w art. 57, 59 i 60 regulaminu pracowniczego;
- błąd co do prawa, jakiego dopuścił się SSP przy zastosowaniu art. 60 regulaminu pracowniczego; oraz
- brak uzasadnienia w odniesieniu do różnych decydujących kwestii zaskarżonego wyroku.

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2010 r. — Phoenix-Reisen i DRV przeciwko Komisji

(Sprawa T-58/10)

(2010/C 113/79)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Phoenix-Reisen GmbH (Bonn, Niemcy) i Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat R. Gerharz)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 20 listopada 2009 r., doręczonej pismem z dnia 11 grudnia 2009 r., w której odmówiono zakwestionowania pomocy państwa w postaci przyznawania subwencji w razie niewypłacalności udzielonej przez Republikę Federalną Niemiec;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2009) 8707 wersja ostateczna z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie pomocy państwa NN 55/2009 — Niemcy, Domniemana pomoc państwa w postaci przyznania subwencji na wypadek niewypłacalności i ich finansowania. W decyzji tej Komisja doszła do wniosku, że rozpatrywany środek nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi, że subwencjonowanie niewypłacalnych przedsiębiorstw nie znajduje uzasad-

nienia w świetle dyrektywy 80/987/EWG⁽¹⁾, gdyż służy ono wyłącznie ochronie pracowników niewypłacalnego przedsiębiorstwa, a nie samemu przedsiębiorstwu. Strona pozwana stoi na stanowisku, że w kontekście stosowanej w Republice Federalnej Niemiec praktyki prawnej niewypłacalne przedsiębiorstwa są bezpośrednimi beneficjentami subwencji wypłacanych w wypadku niewypłacalności. Strona skarżąca twierdzi nadto, iż przykłady innych państw Wspólnoty wskazują, że możliwe jest dokonanie transpozycji dyrektywy 80/987/EWG bez subwencjonowania jej konkurentów w niedozwolony sposób.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283, s. 23).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydane w dniu 30 listopada 2009 r. w sprawie F-83/07, Zangerl-Posselt przeciwko Komisji, wniesione w dniu 10 lutego 2010 r. przez Brigitte Zangerl-Posselt

(Sprawa T-62/10 P)

(2010/C 113/80)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Brigitte Zangerl-Posselt (Merzig, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Paulmann)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- wydanie rozstrzygnięcia w sprawie i zgodnie z tym czego żądała wnosząca odwołanie w pierwszej instancji stwierdzenie nieważności, w międzyczasie utrzymanej w mocy przez decyzję w przedmiocie zażalenia z dnia 13 grudnia 2007 r., decyzji komisji konkursowej dla konkursu EPSO/AST/27/06 z dnia 25 lipca 2007 r. o niedopuszczeniu wnoszącej odwołanie do praktycznych i ustnych egzaminów przeprowadzonych w ramach tego konkursu;